No. 31. 1848.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 13 Maart.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— Te Napels hadden in de laatste tijden weder bij herhaling oploopen van werklieden plaats; zij verlangden, dat de staat altijd voor werk zoude zorgen; zij wilden werken, maar geene aalmoezen meer. De volkshoopen moesten door de burgerwacht uiteen gedreven worden.

— Geheel Duitschland is aan het gisten. In eene menigte voorname steden hebben de burgerijen het gevoel, hetwelk de fransche omwenteling bij hen heeft opgewekt, op verschillende wijze, doch in denzelfden geest geopenbaard. Overal vraagt men als uit éénen mond vrijheid van drukpers, hervorming in het kiesstelsel, gelijkheid van regten voor alle geloofsbelijdenissen, vrijheid van vereeniging, regtspraak door gezworenen, stedelijke burgerwachten, openbaarheid der regtsgedingen, zekerheid voor de individuele vrijheid, belasting naar evenredigheid van ieders vermogen, voorzorgen in het belang der arbeidende klasse, wezenlijke volksvertegenwoordiging, tijdige mededeeling en beoordeeling der voor te dragen wetten, staatkundige amnestie en een algemeen Duitsch parlement.

De meeste duitsche vorsten schijnen, even als de bondsvergadering zelve, in te zien, dat toegeven aan de billijke wenschen des volks thans de voorzigtigste maatregel en de veiligste weg is.

— De omwenteling van Neuchatel is voltooid. Een voorloopig gouvernement heeft zich reeds gevormd en is door den landdag erkend.

Wat zal de koning van Pruissen doen, nu hem zijn prinsdom Neuchatel ontvallen is? Waarschijnlijk niet veel, want de reformistische beweging verbreidt zich met zulk een spoed in Duitschland dat alle tegenstand van de zijde der gouvernementen onmogelijk en onstaatkundig zijn zou. De vorsten haasten zich dan ook, willen zij ernstige buitensporigheden voorkomen, om alle mogelijke concessien aan het volk te verleenen. Pruissen alleen is tot dusver hierin achterlijk gebleven.

— Volgens een schrijven uit Praag, luiden de berigten aldaar uit Italie ontvangen, verschrikkelijk. In de laatste week van Februarij, moeten meer dan twintig huzarenofficieren in éénen nacht vermoord zijn. Een ieder die betrekkingen in dit land heeft, verkeert in eene bestendige ongerustheid. De Hongaren zijn zeer vóór Italie gestemd en morren, dat hunne landslieden daarheen gezonden worden. Men wil geen man meer over de grenzen laten, om in een vreemd land nutteloos zijn bloed te vergieten. De gisting is zeer groot.

ENGELAND.

LONDEN, den 7. Maart. Gisteren zijn te Glasgow ernstige ongeregeldheden uitgebroken. Een volkshoop, uit Chartisten bestaande, heeft een aanval op eene menigte drankwinkels gedaan. Velen hunner waren van wapenen voorzien, en schreeuwden als razenden: « Weg met de koningin!" Hun getal beliep eenige duizenden, zoo vrouwen als mannen. Men zeide dat twee politiebeambten gedood en verscheiden anderen gekwetst zijn. De nacht werd met angst te gemoet gezien, hoewel detachementen troepen op verschillende punten der stad waren geplaatst. Tegen den avond heeft het graauw na al de drankwinkels inwendig vernield te hebben, de plundering tot verscheiden koopmanspakhuizen en juwelierswinkels uitgestrekt. Zoodra het oproer uitbarstte werden alle winkels gesloten. Het volk was ook begonnen met het opbreken der rails van twee spoorwegen. Toen deze treurige tijdingen Edimburg bereikten, zijn terstond honderd en vijftig dragonders en zeshonderd man voetvolk van daar naar Glasgow opgerukt.

— Gisteren was Charing-Cross het tooneel van ernstige onlusten. Gedurende verscheidene uren waren alle winkels gesloten en werden alle personen, zoowel zij die te voet gingen, als die in rijtuigen zaten, grovelijk beleedigd.

De onlusten ontstonden voornamelijk door een ontwerp van den heer *G. Cochrane*, om namelijk eene *meeting* in de open lucht in Trafalgar Square, over de belasting op de inkomsten, te houden. Ten 1 ure zou de *meeting* een aanvang nemen, doch de politie verbood het houden dezer *meeting*, en schreef eenen brief hierover aan den heer *Cochrane*, waarin zij hem berigt gaf, dat de voorgenomene vergadering onwettig was en hem voor de gevolgen er van verantwoordelijk stelde. De heer *Cochrane* deed gisteren morgen overal biljetten aanplakken, waarbij hij van het berigt, hem door de overheid gedaan, kennis gaf, en al de personen, welke de *meeting* wilden bijwonen, verzocht rustig uiteen te gaan. Maar het berigt kwam te laat en werd met verachting beschouwd. Des namiddags was Trafalgar Square geheel met menschen overdekt. Ook de terrassen, nabij het plein, en de trappen, welke er heen leiden, benevens het portiek van de nationale gallerij, waren met menschen overdekt, volgens berekening 8 à 10,000.

Met het slaan van 1 ure, stond er in het midden van het noorder terras een heer op, die zich zelfs als de heer *Reynolds* deed kenden, en zeide, dat hij in afwezigheid van den heer *Cochrane*, als voorzitter zou ageren. Hij sprak veel over de roemvolle Fransche republiek, den tyrannieken *Lodewyk Philips* en het belangwekkende Parijsche volk. Op den heer *Reynolds*, volgde zekere dr. *Mindinsider* van Spitalfield, welke eene vrij hevige redevoering hield en eindigde met drie hoerahs voor de regten der werklieden te vragen. Na hem sprak nog zekere werkman en vervolgens verscheidene Chartistische redenaars, welke den gewezen koning van Frankrijk, zooveel mogelijk uitscholden en eindigden met « leve de Fransche republiek" te roepen.

Naauwelijks waren al deze redevoeringen geëindigd of de menigte, thans tot ongeveer 15000 personen aangegroeid, begon de enkele policie-beambten, welke zich op Trafalgar-Square bevonden, te mishandelen en met modder en steenen te werpen; ook een 30tal policie beambten, welke de orde wilden herstellen, waren genoodzaakt met hunne korte staafjes van zich af te slaan, dan moesten voor de opgeruide menigte de wijk nemen.

Ten 6 ure des namiddags werden de policie-beambten van Trafalgar Square teruggetrokken, doch de menigte bleef nog steeds het plein bezetten en ten 8 ure was zij merkelijk vermeerderd. Toen begon men de pallissade rondom de *Nelson*-kolom af te breken, de gazlantaars te verbrijzelen en allerhande baldadigheden te plegen. Een aantal policie beambten kwam toen op de been en er hadden ernstige schermutselingen plaats.

Eindelijk deed zich, nadat nog een aantal wanordelijkheden gepleegd waren, de kreet hooren: *Naar het paleis.* Toen de menigte voor het paleis gekomen was, vernielde zij de voor hetzelve geplaatste groote lantaarns. Der toegesnelde wacht mogt het echter gelukken de tierende menigte te verdrijven. In Jamesstreet en Yorkstreet brak het opgewonden volk verscheidene winkels open en vorderde bij sommigen brood en bier. Vervolgens trok het volk door Westminster naar Charing-Gross; ook daar echter behield de gewapende magt de bovenhand, zoodat de menigte ongeveer ten 12 ure uiteenging. Meer dan 1000 politie agenten waren in den loop van den avond op de been en wendden alles aan om de orde te herstellen. Men hoopt, dat de nacht zonder verdere ongeregeldheden zal voorbijgaan.

— De *Morning Herald* maakt zijne lezers opmerkzaam op de toetreding van mannen van alle klassen en stempel van corporatiën en geregtshoven tot de Fransche republiek, als eene bijzonderheid, die rijkelijk de aandacht verdient, vooral de toetreding der maarschalken, generaals en andere officieren van het Fransche leger, als b. v. *Soult*, die, nog geen zes maanden geleden, door den ex-koning groot-maarschalk van Frankrijk gemaakt is en die thans in zijn 80e jaar is; *Sebastiani*, die als persoonlijke vriend van *Louis Philippe* driemaal minister en twee malen gezant was. — Is dit, zegt de *Morning Herald*, geen les voor vorsten, met betrekking tot vleijers?

FRANKRIJK.

— De uitrusting en de soldij der 25,000 man van de mobile nationale garde van Parijs zullen het eerste jaar 40 millioen franks kosten. De soldij van 1 fr. 50 c. per dag vertegenwoordigt op zich zelve reeds eene som van 13,687,500 frs., zonder nog de veel hoogere soldij der officieren te rekenen.

— De *Presse* deelt eenen brief uit Havre mede, waarin het volgende voorkomt:

« De heer *R.*, een mijner vrienden, zegt de schrijver, was bij het inschepen tegenwoordig van *Lodewyk Philips*, op eene visschersboot in de omstreken van Treport. Op het punt van den grond te verlaten over welken hij den koninklijken scepter gezwaaid had, wendde zich *Lodewyk Philips* tot mijn vriend en sprak: *Sluit u vrijelyk en welgemeend aan de republiek, want ik voer het Fransche koningschap met my mede, en zal met hetzelve ten grave dale! Ik was Frankryks laatste koning! Adieu.*

— Volgens berigten uit Algerie heeft de hertog *van Aumale* zich aan de republiek onderworpen. Van den prins *de Joinville* heeft men geene tijding.

— *Louis Philippe* en echtgenoot hebben den titel van graaf en gravin *van Neuilley* aangenomen.

BELGIE.

BRUSSEL, den 8. Maart. Een particuliere brief alhier aangekomen, berigt, dat de kantfabriek van den heer *Ammelrath*, te Yperen, door het gemeen geplunderd is.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 7. Maart. Men verneemt dat er binnen kort eene verandering zal plaats hebben in het alhier in bezetting liggende garnizoen. Men wil dat het regement grenadiers en jagers te Breda en Bergen-op-Zoom in bezetting zullen komen; terwijl het regement Lanciers naar Tilburg zou vertrekken.

— Zr. Ms. stoomschip *Phoenix*, onder bevel van den luitenant ter zee der eerste klasse *J. May*, is in den namiddag van eergisteren uit Hellevoetsluis naar Madera gestoomd, ter beschikking van Z. K. H. prins *Alexander* der Nederlanden.

— Het gerucht als of tusschen de heeren *van Hall* en *van Campens Nieuwland* een heimelijke haat bestaat, wint veld. Dat gerucht zou, indien het niet in verband met eene geregtelijke vervolging was gebragt, de aandacht van het publiek geheel onwaardig zijn. Men zegt, dat tegen het advies der geraadpleegde rijks-advocaten, op uitdrukkelijk bevel van den minister van justitie de vervolging tegen het artikel *De aftreding des ministers van Hall*, is ondernomen.

De minister van justitie zoude het beneden zijne waardigheid kunnen achten, de loopende geruchten op gepaste wijze te logenstraffen; maar daar men bovenal in regterlijke handelingen buiten verdenking behoorde te blijven, zoo zal de heer *de Jonge van Campens Nieuwland*, op de binnen-

---

Wij achten het niet onbelangrijk in de tegenwoordige tijdsomstandigheden, onze lezers de karakterschetsen mede te deelen van de twee uitstekendste leden van het voorloopig bewind in Frankrijk, – gelijk zij door hunnen ambtgenoot, den heer Louis Blanc, in zijne Histoire de dix ans, 1830-1840, werden te boek gesteld.

Toen de heer Louis Blanc de karakterschetsen der HH. de Lamartine en Arago schreef, vermoedde hij ongetwijfeld weinig dat hij eenige jaren later met hen gezamenlijk over Frankrijk het bewind zou voeren; en deze overweging kan slechts strekken om aan zijne rondborstige en onpartijdige taal meer waarde bij te zetten.

DE HEER DE LAMARTINE.

—

In hem behoort de uiterlijke mensch geheel tot de aristocratische klasse: want zijne gelaatstrekken zijn fijn gevormd, zijne ledematen zijn rank, hij bezit eene natuurlijke waardigheid, is grootmoedig als een waar edelman, en keurig van aard, tot in kleinigheden, hetgeen hem iets sierlijks bijzet. Doch daar de beoefening der dichtkunst hem aan statige uitdrukkingen heeft gewend, is hij niet op zijn plaats in de salons der groote wereld, waar eene levendige en gemakkelijke, ja bevallig beuzelachtige taal wordt gesproken. Te vernemen dat zulk een man democratische beginselen aankleeft, zal welligt sommigen tot verwondering strekken. En toch dat is de waarheid. Het democratismus werd niet aanvankelijk door hem vereerd en beleden; dat is zoo; maar dit is toe te schrijven aan de daadzaak dat het zich aan hem vertoonde gehuld in de stofwolken die een vijftig jarigen strijd deed ontstaan, overdekt met bloedige wonden, omgord met lompen, altijd gereed om met den dood een noodlottig verdrag aan te gaan; en niet wetende hoe zich zelven te beheerschen, hoe aan zijne triomphen eenigen duur te verzekeren. Moest zulk een schouwspel den dichter der mijmeringen niet vreesselijk schokken; dien dichter, zoo kalm en zoo zachtaardig dat hij bijkans een mensch geworden lier was te noemen. Moesten zoovele zangen der verwoesting gewijd, den dichter der harmoniën niet eenigzins doen ontroeren?

Doch op het gemoed der waarlijk boven de anderen verheven mannen, laat de logenachtige schijn der uiterlijkheden slechts een voorbijgaanden indruk achter.

Zonder moeite ontwaren zij de grootsche denkbeelden die aanwezig zijn onder de soms ordelooze opbruischingen welke die denkbeelden door dusdanige verkondiging verduisteren.

Men kan ook het volk niet genegen zijn om de deugden die het bezit; men moet het lief hebben zoo als het is: ondeugend en onbeschaamd; men moet het lief hebben om de deugden die het niet bezit, maar die het ongetwijfeld zou bezitten zoo men aan hetzelve zijn regtmatig aandeel van opvoeding niet had onthouden, en zijn regt op geluk niet met schreeuwende onbillijkheid had toegemeten.

De heer de Lamartine is een Christen in zijn hart: dat gevoel van regtvaardigheid, aan het volk verschuldigd, had dus voor hem niets te verhevens.

En dan, was hij, gelijk alle met wezenlijke kracht en groothartigheid begaafden, een man om te begrijpen, dat zij alleen het oppergezag verdienen, die daartoe met algemeene toejuiching worden geroepen; dat de wetgeving van elk privilegie hetwelk den volken de gunstelingen des lots tot regeerders geeft, eene verregaande dwaasheid is; en dat het eene goddeloosheid is het bestier der menschelijke zaken aan de domheid of de laaghartigheid over te leveren.

Jammer is het dat de heer de Lamartine zoo zeer vatbaar is voor alle indrukken; want dit doet de wantrouwigen voor hem op hunne hoede zijn. Men wenscht hem vurig tot bondgenoot; maar heeft men hem als zoodanig verworven dan vreest men hem te verliezen. De grootmoedigheid zelve waarmede hij eene dwaling erkent en de onverschrokkenheid die hij bij zijne verandering van gevoelen aan den dag legt, hebben aan zijne staatkundige gedragslijn eene onbepaalde kleur gegeven: dit heeft hem, glorierijk verkleind. De rol van hoofd eener partij schijnt hem even weinig te voegen als den heer de Chateaubriand. Niet dat de heer de Lamartine de practische zijde der zaken verwaarloost; neen, want hij is integendeel, uiterst, ja zelfs niet zonder eene zekere kinderachtige angstvalligheid, daarmede vooringenomen; als vreesde hij dat hem eenige van de gunsten der faam zouden ontvallen en de poëzij, in hem, aan de versmading der mannen van zaken zou blootgesteld blijven.

Maar wie het hoofd eener partij is hangt tot in het uiterste van die partij af. En wanneer het gezag niets meer is dan eene trotsche wijze van gehoorzamen, dan behoort tot het vervullen van die rol eene zelfverloochening, eene opoffering van eigen denkbeelden, ja, soms eene dienstbaar-making van zijne eerzucht, die een van ingevingen levend gemoed daaraan niet kan ten offer brengen.

Een volks-redenaar of leider kan de heer de Lamartine niet zijn. In de Kamer ontwaart men nooit bij hem dien hatelijken blik, die beschuldigende gebaren, die siddering des ligchaams, noch die plotselinge opwellingen van drift, welke den hartstogt verwekt, en aanvuurt, en op eene vergadering werken, als de stormwind op de baren. Zijne bewegingen zijn statig; zijne woorden, louter purper en goud, ontvloeijen zijne lippen met afgepaste langzaamheid, en als op de maat; zijne rijzige gestalte wordt soms geslingerd, maar altijd met koele deftigheid; en zoo die uitdrukking niet te gewaagd is: de hartader zijner welsprekendheid slaat immer te bedaard en te gelijkmatig.

Doch er is een glorierijke titel die de heer de Lamartine ontegenzeggelijk alleen toekomt.

Op een tijdstip dat vele republikeinen nog het heil des volks zochten in de vervanging des konings door eenen consul, verkondigde hij, de sedert gisteren slechts bekeerde legitimist, den dageraad der maatschappelijke hervorming. En ieder weet dat de ouden aan hunne dichters den eerenaam gaven van Vatis, dat wil zeggen profeet.

De heer de Lamartine is dus een dichter in den edelsten zin des woords. Want, de vooroordeelen van de eene helft zijns levens met moed onder zijne voeten tredende, en het bestuur, met andere woorden de kracht, afvallig geworden, werd het hem gegeven de aandacht der wereld op zijne edele afvalling te blijven vestigen, en haar het eerst den schitterenden weg aan te wijzen, die zich voor de toekomstige geslachten zal openen.

(De karakterschets van den heer Arago in ons volgend No.)

en buiten 's lands verspreide en algemeen geloof vindende geruchten, als of Z. Exc. de geregtelijke vervolging, tegen de schrijvers, drukkers en verspreiders, der geincrimineerde artikelen, uit loutere personele haat, tegen den afgetreden minister *van Hall*, bevolen had, niet kunnen zwijgen.

Het was niet moeijelijk te berekenen, dat de naam van den algemeen gehaten minister, door de ingestelde geregtelijke vervolgingen niet verheerlijkt maar diep vernederd zou worden; het is niet vreemd, dat de loopende geruchten zoo spoedig, zoo algemeen ingang en weerklank hebben gevonden; maar het is voor de eer der justitie te betreuren, dat het publiek aanleiding tot verdenking is gegeven. De gedachte als of onafhankelijke regters, zich van eenen minister afhankelijk gevoelen en zich door een staats-dienaar tot vervolging van burgers kunnen laten verleiden, is schrikwekkend.

— Naar aanleiding van art. 421 strafv. hebben twee regters te Gorinchem, aldaar als commissarissen de gevangenis bezigtigd en als gevangen aangetroffen een persoon van 63 jaren, die bij vonnis der regtbank tot 14 dagen gevangenzetting was verwezen en nu reeds *vyf maanden* van zijne vrijheid was beroofd, *omdat men hem vergeten had.*

De regtbank heeft zijne onmiddellijke in vrijheidstelling bevolen en de officier van justitie den genoemden persoon in vrijheid gesteld.

Maar zal het nu daarbij blijven?

Wij kunnen dit niet verwachten. Als de wetten op eene zoo ergerlijke wijze straffeloos kunnen worden overtreden; als de ingezetenen op eene zoodanige wijze GEDURENDE VIJF MAANDEN (en waarom geen vijf jaren)? van hunne vrijheid kunnen beroofd worden, waartoe dienen dan de wetten?

Wij verwachten, dat een gestreng regterlijk onderzoek omtrent dit misdrijf zal worden ondernomen, en dat hij, die van deze willekeurige en onwettige gevangenhouding de schuldige oorzaak mogt worden bevonden te zijn, de straf der wet niet ontgaan.

Wij willen gelooven, dat hier meer moet worden gedacht aan een onwillekeurig verzuim, dan aan een opzettelijken aanslag op de vrijheid; maar de tijden zijn voorbij, waarin men straffeloos een gevangene *vergeet* en jaren lang in den kerker laat verzuchten en vergaan.

INGEZONDEN STUKKEN.

De oppositie van Nederland over het vertrouwen der Nieuwe Rotterdamsche Courant.

Tot dus verre hield de *gematigde oppositie*, dat wil zeggen de *groote meerderheid* der natie, de *Handelsbladen* voor hare ware organen. Alle billijke eischen werden in hunne kolommen herhaaldelijk, met *klem* en met *goede gronden*, verdedigd; aan *'t heillooze* VERTROUWEN sints lang de nekslag gegeven. Niemand is er dan ook meer, die langer dupe zal wezen van *schoone beloften*; niemand die niet in plaats van *woorden*, *daden* verlangt. Hoe groot was dus de algemeene verbazing, de twee hoofdorganen der liberale principen, het een het VERTROUWEN te zien prediken, en het andere op het *onvoorzigtige, dwaze gedrag der dynastike oppositie in Frankrijk* te zien wijzen. Zij, die zelven beweren, *dat onze natie niets met de Fransche gemeen heeft*, die verklaren *niet te vreezen, dat men bij ons tot de uitersten zal overslaan*, waarvan Parijs getuige was, hebben die, nu het er op aankomt, om, onder de *levendige* indrukken van de gebeurtenissen van den dag, op eene wettige wijze, datgene te verkrijgen, waarop de natie het *volste regt* heeft, niets anders te zeggen dan dat men moet *vertrouwen* en zich hoeden voor onwettige manifestatien. VERTROUWEN! op wien? Op de MINISTERS? kennen wij *hunne* grondbeginselen niet en welk burger in Nederland verwacht van *hen* de erkenning zijner *regten?*

Op de REPRESENTATIE? Kan men bij mogelijkheid *vertrouwen* hebben op eene vertegenwoordiging, wier overgroote meerderheid sinds lang bewijst, dat zij *niet de natie*, maar eene *partij* vertegenwoordigt; niets anders daarstelt dan eene *familie-regering?* — Op eene vertegenwoordiging, waarvan de meerderheid *of onvoorwaardelijke* voorstanders van het behoud, *of zeer laauwe, weifelende* vrienden van *gematigde* vooruitgang zijn en slechts de eerste gelegenheid afwachten om zich met het bestuur te verzoenen; elke concessie, hoe gering ook, gretig zullen aannemen en dan zich en de hunnen, zoowel als *hen* die zij *niet* vertegenwoordigen, *te vreden* zullen verklaren; die zelfs in de gebeurtenissen van den dag eene aanleiding zullen vinden om hunne stem aan een ministerie te schenken, dat in allen deele *hunne* belangen bevordert? — of zal de vertegenwoordiging een ministerie dwingen af te treden, hetwelk nog zoo vele *posten vergeven kan?* — zal zij haar *votum van vertrouwen*, zoo dikwijls geschonken, weigeren, nu zij juist zal meenen, dat vastheid, dat eenheid noodig is, om de *aristocratie* haar *overwigt* te doen *behouden?* — zal zij lessen trekken uit *het gedrag der Fransche meerderheid*, wanneer men haar *voorhoudt*, dat hier dezelfde gevaren *niet* dreigen en de *handels-oppositie* zelve vol angst en schrik *het hoofd in den schoot legt?*

Was het dus wel zaak, dit oude, bannale woord *vertrouwen* te verlevendigen? Ware het niet veeleer zaak geweest, nu de staten weder vergaderen en het gouvernement zijne voorstellen van hervorming zal aanbieden, *duidelijk en klaar* op den voorgrond te zetten, wat *de natie* WIL? Ware het zelfs niet noodzakelijk geweest om er op *aan te dringen*, dat eerst het *kiesstelsel* herzien en alle belasting betalende burgers door *regtstreeksche* verkiezingen in staat gesteld worden, *hunne* representanten te kiezen; die *dán eerst* de door het gouvernement voorgestelde wijzigingen in de wet zouden onderzoeken? — want *zoo alleen zal de wensch der natie vervuld en eene grondwet daargesteld worden, die aan de behoefte van den tijd voldoen en de regten der burgerij waarborgen kan.*

Men zal zeggen dat de Kamer niet ontbonden kan worden, dan *ten gevolge* der hervormingen; dat de grondwet niets zegt van deze ontbinding en dat zij dus ongrondwettig zijn zou. En wij antwoorden daarop, dat zij, die zich verbeelden, dat eene hervorming, *uitgaande van het tegenwoordig ministerie*, onderzocht en met eene *groote meerderheid* door de vertegenwoordigers aangenomen, de oppositie zal *bevredigen*, in eene verregaande zelfsbegoocheling verkeeren. Eene *tweede* en *veel grootere* hervorming zal spoedig moeten volgen. HET VOLK VERLANGT ALGEHEELE ERKENNING ZIJNER REGTEN.

6. Maart 1848.

ADVERTENTIEN.

DEPARTEMENT VAN MARINE.

Onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Minister van Marine, zal op Woensdag den 29. Maart 1848, des morgens ten elf ure, in een der Lokalen op 's Rijks Constructie-Werf te Vlissingen, publick worden aanbesteed:

Het verlengen van den Oostelyken Buiten-Vleugelmuur der groote Zeedoksluis te Vlissingen, over eene lengte van omtrent 24 ellen, door eenen muur tot boven laag water en daarop geplaatste Beschoeijing, met aanaarding en onderhoud van het werk gedurende den tijd van zes maanden.

Het bestek en de voorwaarden, naar welke deze aanbesteding zal plaats hebben, zal na den 22. dezer, liggen ter lezing van de gegadigden ter Secretarien van het Ministerie van Marine te 's Gravenhage, Onder-Directien van Marine, als ook in de logementen van eenige steden en ten Bureele van den Hoofd-Ingenieur der Marine te Vlissingen, bij wien ook het plan ter inzage en verdere inlichtingen kunnen verkregen worden, en die op de twee dagen welke de besteding voorafgaan, de vereischte aanwijzing in loco zal doen.

De gegadigden zullen hunne inschrijvingsbiljetten, op gezegeld papier, duidelijk geschreven, vóór of op den dag der besteding, doch dan vóór het bepaalde uur, franco aan de Directie der Marine te Vlissingen moeten bezorgd of toegezonden hebben, en de biljetten moeten bevatten de namen der inschrijvers en de inschrijvingssom, in duidelijk schrift en ook in cijfers, alsmede de namen der borgen en hunne woonplaatsen.

VLISSINGEN, den 5. Maart 1848.

De Vice-Admiraal, Directeur en Kommandant der Marine,
E. LUCAS.

---

§ § § De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op § § Dingsdag den 14. Maart 1848 des namiddags § ten 3 ure, in het Koffijhuis *de Oude Vriendschap*, op de Groote Markt, te Vlissingen, presenteren te verkoopen:

De navolgende **HUIZEN** en **ERVEN**, alle staande en gelegen binnen dezelve Stad Vlissingen, in de Korte Noordstraat, te weten:

Een **HUIS** en **ERF** gemerkt Wijk F. No. 26, kadastraal bekend Sectie E. No. 242; ter grootte van 1 Roede, 45 Ellen.

Een **HUIS** en **ERF** gemerkt Wijk F. No. 7, kadastraal bekend Sectie E. No. 497; ter grootte van 77 Ellen;

en een **HUIS** en **ERF** gemerkt Wijk F. No. 21, kadastraal bekend Sectie E. No. 238; ter grootte van 30 Ellen.

Daags vóór de Verkooping voor een ieder te zien.

---

§ § § VERKOOPING binnen Vlissingen, op Dingsdag § § den 14. Maart 1848, des morgens om 10 uren, § bij het Arsenaal van de Artillerie, tegenover den Nieuwendijk en op de Zeilmarkt, ten overstaan van den Notaris *A. VAN DER SWALME*, van een partij **EIKEN DEELEN, 80 DEKBALKEN** lang 9 N. Ellen, breed 36 Duim en dik 27 Duim; mitsgaders een partij **BRAND-** en ander **WERKHOUT**.

Daags vóór de Verkooping te zien.

---

§ § VERKOOPING te Vlissingen, aan het Venduhuis § van *J. B KUYPERS*, op Dingsdag den 28. Maart 1848, van eene partij, nader bij advertentie te omschrijven GOEDEREN.

Er bestaat dagelijks gelegenheid tot bijbrengen.

Bank van Leening.

VERKOOPING aan de BANK VAN LEENING, te Vlissingen, den 16. Maart 1848, van de openstaande Panden, verpand tot ultimo December 1846

Den 15. Maart 's namiddags van 2 tot 4 ure te bezien.

---

§ § § De Heeren Leden van het Muzijk- en Zang- § § gezelschap onder de zinspreuk *Geduld overwint*, § in het algemeen, en de Heeren Directeuren van hetzelve in het bijzonder, wordt bij deze hulde en dank toegebragt, voor de onvermoeide pogingen, aan den dag gelegd ter verzameling en uitreiking van gelden, bestemd tot leniging der armoede onder de noodlijdende menschheid.

Dat de Hemel hunne kunst en menschlievendheid zegene is de wensch der Diaconie van de Roomsch-Catholijke Gemeente, welke dien ten gevolge in de gelegenheid is geweest op den 4. en 6. dezer buitengewone bedeeling van warme spijs en brandstoffen aan hunne verarmde natuurgenooten te doen geworden.

De Diaconie der R. C. Gemeente,
VLISSINGEN, C. SCHUERWEGH, Praeses.
den 9. Maart 1848. F. WIBAUT, Scriba.

---

§ § § Beste Nieuwe **Gerookte Westphaalsche** § **HAM**, tot zeer aannemelijke prijs, bij de Wed. *ZEEGELAAR.*

AFVAART-UREN
VAN DE STOOMBOOT
DE SCHELDE,
VARENDE TUSSCHEN
VLISSINGEN en BRESKENS.
MAART 1848.

Van Vlissingen.				Van Breskens.			
Zaturdag	18,	vm.	11,30 ure.	Zaturdag	18,	nm.	12.45 ur.
Zondag	19,	nm.	12,30 «	Zondag	19,	«	1.45 «
Maandag	20,	«	12,30 «	Maandag	20,	«	1.45 «
Dingsdag	21,	«	1 «	Dingsdag	21,	«	2.15 «
Woensdag	22,	«	1,30 «	Woensdag	22,	«	2.45 «
Donderdag	23,	«	2 «	Donderdag	23,	«	3.15 «
Vrijdag	24,	«	2 «	Vrijdag	24,	«	3.45 «

NB. Den 16. en 17. dezer zal de Stoomboot buiten de vaart zyn.

STOOMJAGTEN,
varende in het Beurtveer tusschen de Steden
Middelburg, Dordrecht, Rotterdam
en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.
MAART 1848.

Van Middelburg.				Van Rotterdam.			
Dingsdag	14,	's mr.	6 ure.	Dingsdag	14,	's mr.	11 ure.
Woensdag	15,	«	7½ «	Woensdag	15,	«	4 «
Vrijdag	17,	«	9 «	Vrijdag	17,	«	4 «
Zondag	19,	«	10½ «	Zondag	19,	«	4½ «

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 11. Maart. Sedert den 9. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Marie Antoinette, V. Dibbets, St. Ubes, zout; the May Clower, H. Jenkins, New-York; katoen en rijst; Adelheid, J. Jurgenson, Monte-Video, huiden; Macassar, C. Hoed, Batavia, koffij, Lesselier, J. Heinrichsen, Liverpool, klipzout.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Generaal Mina, G. Larragon, Liverpool, Belle Alliance, F. Gaukema, Londen, beide ballast.

MIDDELBURG, 9. Maart 1848.

Bij deze verzoek ik de Redactie der *Vlissingsche Courant* een plaatsje in te ruimen voor nevensgaanden Wederklank op een dichtstukje van Mr. C. P. E ROBIDÉ VAN DER AA, even als ik, oud petitionnaris voor de herziening onzer grondwet, welk stukje geplaatst is in de *Goessche Courant* van Maandag 6. Maart ll., alsmede, om mijnen Wederklank tegenover het oorspronkelijke Klinkdicht (indien het een Klinkdicht heeten mag) des verkiezende ook met opname van dezen geleidenden brief te plaatsen.

Uw bestendige, schoon niet altijd den inhoud uwer artikelen goedkeurende lezer,

A. F. SIFFLÉ.

Aan Lamartine,

op den 27. Februarij 1848, bij het ontvangen van het berigt zijner optreding als lid van het voorloopig bestuur te Parijs.

Waant ge u, verwaten en vermetel,
Thans nog een' echte muzenzoon,
Terwijl ge een' vorst schopt van zijn' zetel,
En zelf u plaatst op zijnen troon?.....

Zie, loftrompet der Girondijnen!
Wat van de menschheid worden moet,
Als men het heilloos licht laat schijnen,
Dat 't volk krankzinnig duizlen doet.

Eens zaagt gij u met lauwren kroonen,
Toen gij, aan 't hoofd der muzenzonen,
Voor godsvrucht, deugd en orde streedt:

Nu zal de schande uw' naam bevlekken,
Uw houding ieders afschuw wekken:
Wee ieder, die, als gij, zijn burgerpligt vergeet.

Ex tempore. (Get.) ROBIDÉ VAN DER AA.

WEDERKLANK

op het Ex tempore van Mr. C. P. E. ROBIDÉ VAN DER AA, mijn' voormalig medepetitionnaris tot herziening onzer grondwet, getiteld:

Aan Lamartine enz.

(*Goesche Courant* van Maandag 6. Maart 1848.)

Hij is verwaten noch vermetel,
Maar blijft een echte muzenzoon.
Zijn vorst ontruimt d' onteerden zetel,
Verliest de lang verbeurde kroon.

Hij komt, de roem der Girondijnen;
Toont, wat de menschheid worden moet:
En, mogt ook hij weldra verdwijnen,
Dan kleurt den grond zijn eerlijk bloed.

Reeds zag hij zich met lauwren kroonen,
Toen hij, aan 't hoofd der muzenzonen,
Voor godsvrucht, deugd en orde streed:

Nog eedler lauwer zal hem sieren
Aan 't hoofd van vrijheids vreêbanieren.
Geen Lamartine breekt; Philippus brak zijn' eed.

Ex tempore. A. F. SIFFLÉ.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.